

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/60/EG**av den 26 oktober 2005****om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningarna samt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Stora flöden av svarta pengar kan återverka på den finansiella sektorns stabilitet och rykte och bli ett hot mot den inre marknaden, och terrorismen skakar vårt samhälle i dess grundvalar. Som ett komplement till straffrättsliga lösningar kan förebyggande insatser via det finansiella systemet vara verkningsfulla.
- (2) Sundheten, integriteten och stabiliteten i kreditinstitut och finansiella institut och tilltron till det finansiella systemet som helhet riskerar att allvarligt äventyras av att brottslingar och deras medhjälpare antingen försöker dölja var vinning av brott kommer ifrån eller slussa lagliga eller olagliga medel till finansiering av terrorism. Om gemenskapen inte ingriper på detta område, finns det risk för att medlemsstaterna för att skydda sina finansiella system vidtar åtgärder som är oförenliga med den inre marknaden och rättsstatsprincipen samt med den allmänna ordningen i gemenskapen.
- (3) Om inte vissa åtgärder för samordning på gemenskapsnivå vidtas kan de som tvättar pengar och finansierar terrorism komma att försöka dra nytta av den frihet för kapitalrörelser och den frihet att tillhandahålla finansiella tjänster som hör till det integrerade finansiella området, för att underlätta sin brottsliga verksamhet.

- (4) För att komma till rätta med dessa problem inom området för penningtvätt antogs rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt ⁽⁴⁾. Genom direktivet ålades medlemsstaterna att förbjuda penningtvätt och se till att den finansiella sektorn, det vill säga kreditinstitut och en lång rad andra finansiella institut, identifierar sina kunder, bevarar uppgifter på ett tillfredsställande sätt, inför interna rutiner för att utbilda personal och skydda mot penningtvätt och rapporterar eventuella indikationer på penningtvätt till behöriga myndigheter.
- (5) Penningtvätt och finansiering av terrorism sker ofta i en internationell miljö. Åtgärder på enbart nationell nivå eller till och med på gemenskapsnivå, vidtagna utan hänsyn till internationell samordning och samverkan, skulle få en mycket begränsad verkan. Åtgärder som vidtas av gemenskapen inom detta område bör stå i samklang med åtgärder som vidtas i andra internationella forum. När gemenskapsåtgärder vidtas bör man också i fortsättningen ta särskild hänsyn till rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF), som är det viktigaste internationella organ som verkar i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Eftersom FATF:s rekommendationer 2003 blev föremål för en omfattande revidering och utvidgning bör detta direktiv anpassas till den nya internationella normen.
- (6) Enligt Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) får länder som undertecknat avtalet vidta nödvändiga åtgärder för att skydda offentliga normer samt förebygga bedrägerier och vidta åtgärder av försiktighetsskäl, bland annat för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet.
- (7) Även om kampen mot penningtvätt ursprungligen riktades mot penningtvätt av vinning från narkotikabrott har utvecklingen under senare år gått mot en mycket vidare definition av begreppet penningtvätt som grundar sig på en vidare krets av brott. Ett vidare urval av brott underlättar rapporteringen av misstänkta transaktioner och det internationella samarbetet på detta område. Därför bör definitionen av allvarliga brott anpassas till definitionen av allvarliga brott i rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 11 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 40, 17.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 19 september 2005.

⁽⁴⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽⁵⁾ EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

- (8) Vidare innebär missbruk av det finansiella systemet i syfte att förmedla vinning av brott eller "vita pengar" till terrorism en uppenbar risk för det finansiella systemets integritet, funktion, anseende och stabilitet. De förebyggande åtgärderna i detta direktiv bör därför inte bara täcka hantering av pengar som utgör vinning av brott, utan även insamling av pengar eller andra tillgångar för terroriständamål.
- (9) Genom direktiv 91/308/EEG infördes visserligen skyldigheten att identifiera kunder, men direktivet innehöll relativt få närmare uppgifter om de relevanta förfarandena. Med hänsyn till hur viktig denna aspekt är för arbetet med att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism bör det, i enlighet med de nya internationella normerna, införas mer specifika och detaljerade bestämmelser om identifiering av kunder och eventuella verkliga förmånstagare ("beneficial owners") och om kontroll av deras identitet. Därför är det viktigt att fastställa en exakt definition av "verklig förmånstagare". Om de enskilda förmånstagarna till en juridisk enhet eller konstruktion, exempelvis en stiftelse eller trust, ännu inte har fastställts och det därför är omöjligt att identifiera en enskild person som verklig förmånstagare, skulle det räcka med att identifiera den kategori personer som skall bli stiftelsens eller trustens förmånstagare. Detta krav bör inte inbegripa identifiering av enskilda personer inom denna kategori personer.
- (10) De institutioner och personer som omfattas av detta direktiv bör i enlighet med direktivet fastställa och kontrollera de verkliga förmånstagarnas identitet. För att uppfylla detta krav bör dessa institutioner och personer själva avgöra om de vill använda offentliga register över verkliga förmånstagare, be sina kunder om relevanta uppgifter eller erhålla uppgifterna på annat sätt, med beaktande av att omfattningen av sådana krav på kundkontroll är relaterad till risken för penningtvätt och finansiering av terrorism, vilken beror på typen av kund, affärsförbindelse, produkt eller transaktion.
- (11) Låneavtal, där lånekontot enbart syftar till att avveckla lånet och återbetalningen sker från ett konto, som öppnats i kundens namn hos ett av de kreditinstitut som omfattas av detta direktiv i enlighet med artikel 8.1 a, b och c, bör i allmänhet anses utgöra ett exempel på mindre riskfulla transaktioner.
- (12) Om den eller de som tillhandahåller tillgångarna i en juridisk enhet eller konstruktion utövar betydande kontroll över användningen av tillgångarna bör de identifieras som verkliga förmånstagare.
- (13) Trustförhållanden tillämpas i stor omfattning i samband med handelsvaror som ett internationellt vedertaget instrument inom de väl övervakade institutionella finansiella marknaderna. Det föreligger inget krav på att de verkliga huvudmännen skall identifieras enbart på grund av att det föreligger ett trustförhållande i det aktuella fallet.
- (14) Detta direktiv bör även tillämpas på den verksamhet som de institut eller personer som omfattas av direktivet utövar på Internet.
- (15) Eftersom den allt hårdare kontrollen inom den finansiella sektorn har föranlett personer som sysslar med penningtvätt och finansierar terrorism att söka alternativa metoder för att dölja ursprunget av vinning av brott och eftersom sådana kanaler skulle kunna användas för att finansiera terrorism, bör skyldigheterna när det gäller att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism omfatta livförsäkringsförmedlare och tillhandahållare av tjänster till trustar och företag.
- (16) Enheter som omfattas av ett försäkringsföretags juridiska ansvar och som därigenom omfattas av direktivets tillämpningsområde bör inte inbegripas i kategorin försäkringsförmedlare.
- (17) Att vara styrelseledamot i eller chef för ett bolag innebär inte i sig att man tillhandahåller tjänster till trustar och företag. Definitionen omfattar därför endast personer som fullgör funktionen som styrelseledamot eller chef på tredje parts vägnar och på affärsmässig grund.
- (18) Större kontantbetalningar har vid upprepade tillfällen visat sig vara mycket sårbara för penningtvätt och finansiering av terrorism. I de medlemsstater som tillåter kontantbetalningar över den fastställda tröskeln bör därför alla fysiska och juridiska personer som affärsmässigt handlar med varor omfattas av direktivet när de tar emot sådana kontantbetalningar. Handlare som köper och säljer mycket värdefulla varor som ädelstenar, ädelmetaller eller konstföremål samt auktionsfirmor omfattas under alla omständigheter av detta direktiv i den mån som betalning görs kontant med ett belopp om 15 000 EUR eller mer. För att säkerställa en effektiv övervakning av att denna potentiellt mycket omfattande grupp institut och personer följer detta direktiv, får medlemsstaterna inrikta sin övervakning särskilt på de fysiska och juridiska personer som handlar med varor och är utsatta för en relativt hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism i enlighet med principen om tillsyn på grundval av riskbedömning. Med hänsyn till de olikartade förhållandena i olika medlemsstater får dessa besluta att anta strängare bestämmelser för att på lämpligt sätt kunna hantera riskerna som är förknippade med stora kontantbetalningar.

- (19) Genom direktiv 91/308/EEG kom notarius publicus och andra oberoende jurister att omfattas av gemenskapens regelverk för bekämpning av penningtvätt. Detta förhållande bör kvarstå oförändrat i detta direktiv. Dessa jurister, enligt medlemsstaternas definitioner, omfattas av bestämmelserna i detta direktiv när de deltar i finansiella transaktioner eller företagstransaktioner, inbegripet skatterådgivning, där risken är som störst för att dessa juristers tjänster missbrukas i syfte att tvätta pengar som utgör vinning av brottslig verksamhet eller för finansiering av terrorism.
- (20) När rättsligt erkända och kontrollerade oberoende yrkesutövare som tillhandahåller juridisk rådgivning, t.ex. advokater, bedömer en klients rättsliga ställning eller företräder en klient i ett rättsligt förfarande, skulle det i enlighet med detta direktiv emellertid vara olämpligt att med avseende på sådan verksamhet förpliktiga dessa jurister att rapportera misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism. Undantag måste göras från kravet att rapportera information som erhållits antingen före, under eller efter det rättsliga förfarandet, eller medan de bedömer en klients rättsliga ställning. Juridisk rådgivning omfattas således fortfarande av kravet på tystnadsplikt, såvida inte den juridiske rådgivaren medverkar i penningtvätt eller finansiering av terrorism, den juridiska rådgivningen ges i penningtvättssyfte eller i syfte att finansiera terrorism, eller juristen känner till eller har skäl att tro att klienten begär juridisk rådgivning i penningtvättssyfte eller i syfte att finansiera terrorism.
- (21) Direkt jämförbara tjänster måste behandlas på samma sätt, när de utförs av någon inom de yrkeskategorier som omfattas av direktivet. För att bevara de rättigheter som anges i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och fördraget om Europeiska unionen bör, när det gäller revisorer och skatterådgivare som i vissa medlemsstater kan försvara eller företräda en klient i ett rättsligt förfarande eller bedöma klientens rättsliga situation, den information som de erhåller under utförandet av dessa uppgifter inte omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt direktivet.
- (22) Man bör ta hänsyn till att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är olika från fall till fall. I enlighet med en lösning som baserar sig på bedömning av riskerna bör gemenskapslagstiftningen tillåta lägre krav på kundkontroll i lämpliga fall.
- (23) Undantaget som gäller identifieringen av verkliga förmånstagare bakom gemensamma konton som förvaltas av notarius publicus eller andra oberoende jurister bör inte påverka de skyldigheter som åvilar dessa notarius publicus eller andra oberoende jurister enligt detta direktiv. Detta inbegriper skyldigheten för dessa notarius publicus eller andra oberoende jurister att själva identifiera huvudmännen till de gemensamma konton som de förvaltar.
- (24) Likaså bör man i gemenskapslagstiftningen beakta att vissa situationer innebär en större risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Även om alla kunders identitet och affärsprofil bör fastställas, finns det fall där det krävs särskilt noggranna identifierings- och kontrollförfaranden.
- (25) Detta gäller särskilt vid affärsförbindelser med enskilda som innehar, eller har innehaft, viktiga offentliga positioner, särskilt när det är fråga om personer från länder med utbredd korruption. Sådana förbindelser kan göra den finansiella sektorn sårbar för angrepp på renommé och/eller rättsliga risker. De internationella insatserna för att bekämpa korruption motiverar också ett behov av att ge särskild uppmärksamhet åt sådana fall och att tillämpa normala bestämmelser om krav på kundkontroll när det gäller nationella personer i politiskt utsatt ställning, eller skärpta bestämmelser om krav på kundkontroll när det gäller personer i politiskt utsatt ställning som är bosatta i en annan medlemsstat eller ett tredjeland.
- (26) Att inhämta ledningens godkännande innan affärsförbindelser ingås bör inte innebära att ett godkännande inhämtas från styrelsen, utan från den hierarkiska nivån direkt ovanför den person som begär ett sådant godkännande.
- (27) För att undvika att upprepade kundidentifieringsförfaranden leder till att affärsverksamheten drabbas av förseningar och ineffektivitet, bör det vara tillåtet att, med förbehåll för lämpliga begränsningar, ta emot nya kunder som redan har genomgått identifieringsförfaranden på annat håll. När ett institut eller en person som omfattas av detta direktiv förlitar sig på tredje part ligger det slutgiltiga ansvaret för förfarandet för kraven på kundkontroll hos det institut eller den person som tagit emot kunden. För tredje man eller mottagaren kvarstår ett eget ansvar för alla krav i direktivet, inbegripet kravet att meddela misstänkta transaktioner och bevara uppgifter om han har en förbindelse med kunden som omfattas av detta direktiv.

- (28) När det gäller agenturförhållanden eller utkontraktering på kontraktbasis mellan institut eller personer som omfattas av detta direktiv och externa fysiska eller juridiska personer som inte omfattas av det kan dessa agenter eller kontraktstagande tjänsteleverantörer som en del av institut eller personer som omfattas av detta direktiv endast på grundval av kontraktet, men inte direktivet, vara skyldiga att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Skyldigheten att efterleva direktivet bör fortfarande åvila det institut eller den person som omfattas av det.
- (29) Misstänkta transaktioner bör rapporteras till finansunderrättelseenheten, som fungerar som ett nationellt centrum för mottagande, analys och spridning till behöriga myndigheter av rapporter om misstänkta transaktioner och annan information om potentiell penningtvätt eller finansiering av terrorism. Detta bör inte föranleda medlemsstaterna att ändra befintliga rapporteringssystem där rapporteringen görs av en allmän åklagare eller en myndighet inom brottsbekämpning, så länge som uppgifterna vidarebefordras utan dröjsmål i oreviderat skick till de finansunderrättelseenheterna så att de kan sköta sina åligganden på ett riktigt sätt, inbegripet internationellt samarbete med andra finansunderrättelseenheter.
- (30) Med avvikelse från det allmänna förbudet att genomföra misstänkta transaktioner får de institut och personer som omfattas av detta direktiv genomföra misstänkta transaktioner innan de meddelar behöriga myndigheter när det inte är möjligt att underlåta att genomföra transaktionen eller om underlåtenheten sannolikt skulle motverka försök att få tag i dem som gynnas av en misstänkt transaktion för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Detta bör dock inte påverka tillämpningen av de internationella åtaganden som godkänts av medlemsstaterna att, i enlighet med relevanta resolutioner från FN: s säkerhetsråd, utan dröjsmål frysa penningmedel och andra tillgångar tillhörande terrorister, terroristorganisationer eller andra personer som finansierar terrorism.
- (31) Om en medlemsstat beslutar att använda undantagen i artikel 23.2 får den tillåta eller begära att det självreglerande organ som företräder de personer som nämns där inte översänder några uppgifter som dessa personer lämnat under de förutsättningar som avses i artikeln till finansunderrättelseenheten.
- (32) Det finns en rad fall där anställda som rapporterat sina misstankar om penningtvätt utsatts för hot eller fientliga åtgärder. Även om detta direktiv inte påverkar medlemsstaternas rättskipning, är denna fråga av största betydelse för effektiviteten i systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna bör vara medvetna om problemet och göra vad de kan för att skydda anställda från sådana hot eller fientliga åtgärder.
- (33) Det röjande av uppgifter som föreskrivs i artikel 28 bör göras i enlighet med bestämmelserna för överföring av personuppgifter till ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾. Bestämmelserna enligt artikel 28 får vidare inte inkräkta på nationell lagstiftning om skydd av personuppgifter och tystnadsplikt.
- (34) Personer som endast omvandlar pappersdokument till elektronisk form på grundval av ett kontrakt med ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut omfattas inte av bestämmelserna i detta direktiv. Detta gäller även fysiska eller juridiska personer som enbart tillhandahåller kreditinstitut eller finansiella institut meddelanden om överföring av tillgångar eller andra former av stödsystem för detta ändamål eller clearingsystem och avvecklings-system.
- (35) Penningtvätt och finansiering av terrorism är internationella problem och insatserna för att bekämpa dem bör vara globala. I de fall kreditinstitut och finansiella institut i gemenskapen har filialer och dotterbolag i sådana tredjeländer där lagstiftningen inom dessa områden är bristfällig, bör dessa tillämpa gemenskapens normer eller, om detta visar sig omöjligt, underrätta behöriga myndigheter i sin hemmedlemsstat.
- (36) Det är viktigt att kreditinstitut och finansiella institut snabbt kan besvara förfrågningar om huruvida de upprätthåller affärsförbindelser med namngivna personer. I syfte att identifiera sådana affärsförbindelser så att dessa uppgifter kan lämnas utan dröjsmål, bör kreditinstitut och finansiella institut inrätta effektiva system som står i proportion till affärsverksamhetens omfattning och natur. I synnerhet kreditinstitut och större finansiella institut bör ha tillgång till elektroniska system. Denna bestämmelse är särskilt viktig i samband med förfaranden som leder till åtgärder som frysning eller beslag av tillgångar (inbegripet egendom som innehas av terrorister), i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning avseende terrorismbekämpning.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (37) I detta direktiv fastställs detaljerade bestämmelser för kundkontroll, inklusive skärpta krav på kundkontroll när det gäller högrisk kunder eller affärsförbindelser, som till exempel adekvata förfaranden för att avgöra om kunden i fråga har en politiskt utsatt ställning, liksom även vissa kompletterande mer detaljerade krav som rutiner och riktlinjer för efterlevnadskontroll. Alla dessa krav måste uppfyllas av alla institut och personer som omfattas av direktivet, medan medlemsstaterna förväntas anpassa den närmare utformningen av genomförandet av dessa bestämmelser till de olika yrkenas egenart och olikheterna i omfattning och storlek, med avseende på de institut och personer som omfattas av detta direktiv.
- (38) I syfte att bevara engagemanget hos institut och andra som omfattas av gemenskapslagstiftningen på detta område bör man om möjligt ge dem tillgång till uppgifter om användbarheten och uppföljningen av de rapporter som de lagt fram. För att detta skall kunna ske och för att göra det möjligt att utvärdera effektiviteten i de nationella systemen för bekämpande av penningtvätt och finansiering av terrorism bör medlemsstaterna föra statistik på området och söka förbättra metoderna för detta.
- (39) Vid nationell registrering av eller utfärdande av tillstånd till ett valutaväxlingskontor, en leverantör av tjänster till truster eller bolag eller ett kasino, skall behöriga myndigheter se till att de personer som faktiskt styr eller kommer att styra affärsverksamheten eller som är de verkliga förmånstagarna i sådana enheter är lämpade för detta. Normerna för att avgöra om en person är lämplig bör fastställas, i överensstämmelse med nationell lagstiftning. Dessa normer bör åtminstone avspeglar behovet av att skydda dessa enheter från att missbrukas av sina förvaltare eller verkliga huvudmän i kriminella syften.
- (40) Med hänsyn till att penningtvätt och finansiering av terrorism är internationella företeelser bör samordning och samarbete mellan finansunderrättelseenheter enligt rådets beslut 2000/642/RIF av den 17 oktober 2000 om en samarbetsordning för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter avseende utbyte av information⁽¹⁾, inklusive upprättande av ett nätverk mellan finansunderrättelseenheter i Europeiska unionen, uppmuntras så mycket som möjligt. För att underlätta denna samordning bör kommissionen därför lämna den hjälp som behövs, inklusive finansiellt stöd.
- (41) Vikten av bekämpandet av penningtvätt och finansiering av terrorism måste föranleda medlemsstaterna att fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner i sin nationella lagstiftning för bristande uppfyllelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv. Sanktioner bör finnas för fysiska och juridiska personer. Eftersom juridiska personer ofta är inblandade i komplicerade penningtvättstransaktioner eller finansiering av terrorism bör sanktionerna även anpassas till verksamheter som utförs av juridiska personer.
- (42) Fysiska personer som utövar någon av de olika slag av verksamhet som avses i artikel 2.1.3 a och 2.1.3 b inom en juridisk persons struktur men på självständig grund, bör fortfarande ha ett självständigt ansvar för efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv, med undantag av artikel 35.
- (43) Det kan behövas ett förtydligande av de tekniska aspekterna på bestämmelserna i detta direktiv om ett effektivt och tillräckligt enhetligt genomförande av detta direktiv skall kunna säkerställas, med hänsyn till att de finansiella instrumenten skiljer sig åt, liksom yrkena och riskerna i medlemsstaterna samt den tekniska utvecklingen i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Kommissionen bör därför ges befogenheter att anta tillämpningsföreskrifter, till exempel vissa kriterier för identifiering av låg- respektive högrisksituationer, där det i ena fallet kunde räcka med lägre krav på kundkontroll eller i det andra vore lämpligt med skärpta krav på kundkontroll, förutsatt att dessa föreskrifter inte ändrar grunddragen i detta direktiv och att kommissionen handlar i enlighet med principerna där, efter samråd med kommittén för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (44) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾. Därför bör det inrättas en ny kommitté för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism, som ersätter den kontaktkommitté för frågor om penningtvätt som inrättades genom direktiv 91/308/EEG.
- (45) Med hänsyn till de mycket omfattande ändringar som skulle behövas av direktiv 91/308/EEG bör det för tydlighetens skull upphöra att gälla.
- (46) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EGT L 271, 24.10.2000, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (47) Kommissionen skall, vid utövandet av sina genomförandebefogenheter i enlighet med detta direktiv, iakttta följande principer: behovet av en hög grad av insyn och samråd med institut och personer som omfattas av detta direktiv liksom med Europaparlamentet och rådet, behovet av att se till att behöriga myndigheter kan säkerställa att bestämmelserna efterlevs, den långsiktiga balansen mellan kostnader och nytta för de institut och personer som omfattas av detta direktiv i alla genomförandeåtgärder, behovet av att respektera den flexibilitet som behövs vid tillämpningen av genomförandeåtgärderna i enlighet med en metod grundad på riskbedömning, behovet av att säkerställa enhetlighet med annan gemenskapslagstiftning på detta område, behovet av att skydda gemenskapen, dess medlemsstater och medborgare från följderna av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (48) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Inget i detta direktiv bör tolkas eller genomföras på ett sätt som strider mot Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att penningtvätt och finansiering av terrorism förbjuds.
2. Följande handlingar skall vid tillämpningen av detta direktiv anses som penningtvätt när de begås uppsåtligt:
 - a) Omvandling eller överföring av egendom i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung, eller för att hjälpa någon som är delaktig i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
 - b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfo-

gandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar.

- c) Förvärv, innehav eller brukande av egendom i vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar.
- d) Deltagande, sammanslutning för att utföra försök att utföra och medhjälp, underlättande och rådgivning vid utförandet av någon av de handlingar som nämnts i de tidigare leden.

3. Penningtvätt skall anses som sådan även om de handlingar som frambringat den egendom som skall tvättas begåtts inom en annan medlemsstats territorium eller i tredje land.

4. I detta direktiv avses med finansiering av terrorism tillhandahållande eller insamling av medel, oavsett tillvägagångssätt, direkt eller indirekt, i uppsåt att dessa skall användas eller med vetskap om att dessa helt eller delvis kommer att användas för att genomföra något av de brott som anges i artiklarna 1–4 i rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism⁽¹⁾.

5. Vetskap, uppsåt och syfte som utgör rekvisit för de handlingar som avses i punkt 2 och punkt 4 får härledas ur objektiva, faktiska omständigheter.

Artikel 2

1. Detta direktiv skall vara tillämpligt på följande:

- 1) Kreditinstitut.
- 2) Finansiella institut.
- 3) Följande juridiska eller fysiska personer vid utövandet av deras yrkesmässiga verksamhet:
 - a) Revisorer och skatterådgivare.
 - b) Notarier och andra oberoende jurister, antingen när de handlar i en klients namn och för dennes räkning vid finansiella transaktioner eller transaktioner med fast egendom eller genom att hjälpa till vid planering eller genomförande av transaktioner för klientens räkning vid
 - i) köp och försäljning av fastigheter eller företag,
 - ii) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,

⁽¹⁾ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

- iii) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,
- iv) organisering av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av företag,
- v) bildande, drivande eller ledande av trustar, bolag eller liknande strukturer.
- c) Tillhandahållare av tjänster till trustar eller bolag utöver dem som avses i leden a och b.
- d) Fastighetsmäklare.
- e) Andra fysiska eller juridiska personer som handlar med varor endast i den mån som betalning görs kontant med ett belopp om 15 000 EUR eller mer, oavsett om transaktionen genomförs på en gång eller i flera led som verkar ha samband.
- f) Kasinon.

2. Medlemsstaterna får besluta att fysiska och juridiska personer som bedriver finansiell verksamhet endast tillfälligt eller i mycket ringa omfattning, och där risken för att penningtvätt eller finansiering av terrorism skall förekomma är liten, inte omfattas av artikel 3.1 eller 3.2.

Artikel 3

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) "kreditinstitut": ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾, inbegripet inom gemenskapen belägna filialer, i den betydelse som anges i artikel 1.3 i det direktivet, till kreditinstitut med huvudkontor inom eller utanför gemenskapen.
- 2) "finansiellt institut":
 - a) Ett företag som inte är ett kreditinstitut, vars huvudsakliga verksamhet består i att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 14 i förteckningen i bilaga I till direktiv 2000/12/EG, bland annat verksamhet vid valutaväxlingskontor (bureaux de change) och kontor för överföring/översändande av pengar.
 - b) Ett försäkringsföretag som är vederbörligen auktoriserat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring⁽²⁾, om företaget bedriver verksamheter som omfattas av det direktivet.
 - c) Ett värdepappersföretag så som det definieras i punkt 1 i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv

2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽³⁾.

- d) Ett företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning.
- e) En försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling⁽⁴⁾, med undantag för förmedlare enligt artikel 2.7 i det direktivet, när denne förmedlar livförsäkringar eller andra investeringsrelaterade tjänster.
- f) Inom gemenskapen belägna filialer till finansiella institut som avses i leden a–e med huvudkontor inom eller utanför gemenskapen.
- 3) "egendom": tillgångar av varje slag, såväl fysiska som icke fysiska, av fast eller lös natur, materiella eller immateriella, samt juridiska dokument eller instrument, också i elektronisk eller digital form, som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.
- 4) "brottsliga handlingar": alla former av brottslig inblandning i förövandet av ett allvarligt brott.
- 5) "allvarliga brott": åtminstone
 - a) handlingar enligt definitionerna i artiklarna 1–4 i rambeslut 2002/475/RIF,
 - b) något av de brott som definieras i artikel 3.1 a i 1988 års FN-konvention om bekämpande av illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen,
 - c) de handlingar som utförs av kriminella organisationer såsom dessa handlingar definieras i artikel 1 i rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott⁽⁵⁾,
 - d) bedrägeri, åtminstone allvarliga fall, enligt definitionen i artikel 1.1 och artikel 2 i konventionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽⁶⁾,
 - e) korruption,
 - f) alla brott som är belagda med frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år, eller, när det gäller de stater som har en minimi-tröskel för brott i sitt rättssystem, brott som är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd där lägsta straffet är mer än sex månader.

⁽¹⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

⁽³⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

- 6) verkligförmånstagare: den fysiska person som ytterst äger eller kontrollerar kunden och/eller den fysiska person för vars räkning en transaktion eller en verksamhet utförs. Den verkliga förmånstagaren skall åtminstone
- a) för företagsenheter
 - i) innefatta den fysiska person eller de fysiska personer som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk enhet genom direkt eller indirekt ägande av eller kontroll över en tillräcklig procentandel av aktierna eller röstätterna i den juridiska enheten, inbegripet genom innehav av innehavaraktier, dock ej ett företag som är noterat på en reglerad marknad och som omfattas av informationsskyldighet som överensstämmer med gemenskapslagstiftningen eller som är underkastat motsvarande internationella normer; en procentandel på 25 procent + en aktie eller rösträttsandel skall anses tillräcklig för att uppfylla detta kriterium,
 - ii) innefatta den fysiska person eller de fysiska personer som på annat sätt utövar kontroll över förvaltningen av en juridisk enhet.
 - b) när det gäller juridiska enheter, t.ex. stiftelser, och juridiska konstruktioner, exempelvis truster, som förvaltar och fördelar medel
 - i) när det redan har fastställts vilka de framtida förmånstagarna är, innefatta den fysiska person eller de fysiska personer som är innehavare av 25 procent eller mer av tillgångarna i en juridisk konstruktion eller juridisk enhet,
 - ii) när det återstår att fastställa vilka de enskilda personer som omfattas av den juridiska konstruktionen eller enheten är, innefatta den grupp personer i vars främsta intresse den juridiska konstruktionen eller enheten har inrättats eller bedriver verksamhet,
 - iii) innefatta den fysiska person eller de fysiska personer som utövar betydande kontroll över 25 procent eller mer av tillgångarna i en juridisk konstruktion eller juridisk enhet.
 - 7) "tillhandahållare av tjänster till truster och företag": en fysisk eller juridisk person som affärsmässigt tillhandahåller någon av följande tjänster till tredje part:
 - a) Bildande av företag eller andra typer av juridiska personer.
 - b) Fullgörande av funktion som styrelseledamot eller bolagsrättsligt ansvarig ("Company Secretary"), som bolagsman i ett handels- eller kommanditbolag eller i någon liknande ställning i förhållande till andra juridiska personer eller åtgärder för att någon annan person skall kunna utföra sådana funktioner.
 - c) Tillhandahållande av ett registrerat kontor eller en tillfällig postadress, korrespondensadress eller administrativ adress och andra därmed sammanhängande tjänster för ett aktiebolag, ett handelsbolag eller någon annan form av juridisk person eller juridisk konstruktion.
 - d) Förvaltning av en klassisk trust eller liknande juridisk konstruktion eller åtgärder för att någon annan person skall kunna utföra en sådan funktion.
 - e) Funktion som nominell aktieägare för en verklig förmånstagares räkning eller åtgärder för att någon annan person, som inte är ett företag som är noterat på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen eller som är underkastat motsvarande internationella normer, skall kunna utföra en sådan funktion.
 - 8) "person i politiskt utsatt ställning": fysiska personer som har eller tidigare har haft viktiga offentliga funktioner och sådana personers närmaste familjemedlemmar och kända medarbetare.
 - 9) "affärsförbindelse": en affärsmässig, yrkesmässig eller handelsmässig förbindelse, som hänger samman med den yrkesmässiga verksamheten för de institut och personer som omfattas av detta direktiv och som när kontakten etableras förväntas ha en viss varaktighet.
 - 10) "brevlådebank": ett kreditinstitut, eller ett institut med liknande verksamhet, som är registrerat inom en jurisdiktion, men som saknar en meningsfull fysisk närvaro och ledning där, och som inte är anslutet till en reglerad finansgrupp.
- Artikel 4*
1. Medlemsstaterna skall se till att bestämmelserna i detta direktiv utvidgas till att helt eller delvis omfatta andra yrken och kategorier av företag än de institut och personer som avses i artikel 2.1 och som utövar verksamhet i vilken sannolikheten är särskilt stor att den används för penningtvätt eller för finansiering av terrorism.
 2. Om en medlemsstat beslutar att utvidga bestämmelserna i detta direktiv till att omfatta andra yrken och kategorier av företag än de som avses i artikel 2.1, skall den meddela kommissionen detta.
- Artikel 5*
- Medlemsstaterna får till förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism införa eller behålla strängare regler inom det område som omfattas av detta direktiv.

KAPITEL II

KRAV PÅ KUNDKONTROLL

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

Medlemsstaterna skall förbjuda sina kreditinstitut och finansiella institut att föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker. Med avvikelse från artikel 9.6 skall medlemsstaterna i samtliga fall kräva att ägarna och förmånstagarna till befintliga anonyma konton eller anonyma motböcker underkastas åtgärder rörande kundkontroll så snart som möjligt och under alla förhållanden innan kontona eller motböckerna på något sätt används.

Artikel 7

De institut och personer som omfattas av detta direktiv skall tillämpa åtgärder rörande kundkontroll i följande fall:

- a) Vid etableringen av en affärsförbindelse.
- b) Vid icke regelbundet återkommande transaktioner som uppgår till 15 000 EUR eller mer, oavsett om transaktionen genomförs på en gång eller i flera led som verkar ha samband.
- c) Om det finns misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism, oavsett eventuella undantag, befrielser eller tröskelbelopp.
- d) Om det råder osäkerhet om tidigare erhållna kunduppgifters tillförlitlighet eller tillräcklighet.

Artikel 8

1. Åtgärderna för att uppfylla kraven på kundkontroll skall inbegripa följande:

- a) Att identifiera kunden och styrka kundens identitet på grundval av handlingar, uppgifter eller upplysningar från tillförlitliga och oberoende källor.
- b) Att i förekommande fall identifiera den verkliga förmånstagaren och vidta riskbaserade och lämpliga åtgärder för att kontrollera dennes identitet, så att den institution eller person som omfattas av detta direktiv är förvissad om att den känner till vem den verkliga förmånstagaren är och även, när det gäller juridiska personer, truster och liknande juridiska konstruktioner, vidta riskbaserade och lämpliga åtgärder för att sätta sig in i kundens ägarskapsförhållanden och kontrollstruktur.
- c) Att skaffa information om affärsförbindelsens syfte och avsedda form.

- d) Att utöva fortlöpande övervakning av den aktuella affärsförbindelsen och därvid kontrollera att de transaktioner som utförs överensstämmer med institutionens eller personens kunskaper om kunden, affärs- och riskprofilen och, i nödvändiga fall, källan till medlen, och se till att handlingar, uppgifter och upplysningar hålls uppdaterade.

2. Institut och personer som omfattas av detta direktiv skall tillämpa vart och ett av kraven på kundkontroll i punkt 1, men får själva avgöra hur omfattande sådana åtgärder skall vara utifrån en riskbaserad analys av typen av kund, affärsförbindelse, produkt eller transaktion. De institut och personer som omfattas av detta direktiv skall kunna bevisa för de behöriga myndigheter som nämns i artikel 37, däribland självreglerande organ, att åtgärdernas omfattning är lämplig med hänsyn till risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall kräva att en kontroll av kundens eller den verkliga förmånstagarens identitet äger rum innan en affärsförbindelse ingås eller en transaktion utförs.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna tillåta att kontrollen av en kunds eller en verklig förmånstagares identitet fullgörs under det att en affärsförbindelse ingås, om detta är nödvändigt för att inte avbryta den normala verksamheten och om risken för att penningtvätt eller finansiering av terrorism skall ske är liten. I sådana situationer skall dessa förfaranden slutföras så snart som möjligt efter den inledande kontakten.

3. Med avvikelse från punkt 1 och punkt 2 får medlemsstaterna, när det gäller livförsäkringsverksamhet, tillåta att identitetskontrollen av den som enligt försäkringsbrevet är förmånstagare utförs efter det att affärsförbindelsen har ingåtts. I det fallet bör kontrollen äga rum i samband med eller före utbetalningen eller vid det tillfälle då eller innan förmånstagaren avser att utöva de rättigheter som försäkringsbrevet medför.

4. Med avvikelse från punkt 1 och punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att ett bankkonto öppnas om det finns tillräckliga garantier för att säkerställa att transaktioner inte kan genomföras av kunden eller för kundens räkning innan ett slutgiltigt klarläggande erhållits om att ovan nämnda bestämmelser fullständigt uppfylls.

5. Medlemsstaterna skall se till att en institution eller person som inte kan uppfylla kraven i artikel 8.1 a, b och c inte tillåts utföra en transaktion via ett bankkonto, ingå en affärsförbindelse eller utföra en transaktion eller, om en affärsförbindelse redan har ingåtts, blir tvungen av avbryta denna, och skall överväga att lämna en rapport om kunden till den finansunderrättelseenheten i enlighet med artikel 22.

Medlemsstaterna skall inte tvingas tillämpa föregående stycke på notarius publicus, oberoende jurister, revisorer och skatterådgivare i samband med att de gör en bedömning av den rättsliga situation som kunden befinner sig i eller försvarar eller företräder kunden vid, eller angående rättsliga förfaranden, däribland rådgivning om huruvida talan skall väckas eller rättegång undvikas.

6. Medlemsstaterna skall kräva att de institut och personer som omfattas av detta direktiv tillämpar kravet på kundkontroll inte endast på nya kunder, utan även på befintliga kunder om det efter en riskbedömning anses lämpligt.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall kräva att alla kasinokunder identifieras och att deras identitet kontrolleras om de köper eller växlar in spelmarker till ett värde av 2 000 EUR eller mer.

2. De krav beträffande fastställandet av identitet som föreskrivs i detta direktiv skall anses vara uppfylld av kasinon underkastade statlig tillsyn om dessa registrerar och identifierar sina kunder redan i samband med att kunderna träder in i lokalen, oavsett hur stora belopp som växlas in mot spelmarker.

AVSNITT 2

Lägre krav på kundkontroll

Artikel 11

1. Med avvikelse från artikel 7 a, 7 b och 7 d, artikel 8 och artikel 9.1 skall inte de institut och personer som omfattas av detta direktiv vara underkastade de krav som föreskrivs i dessa artiklar, om kunden är ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som omfattas av detta direktiv, eller ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut i ett tredjeland som fastställer krav som motsvarar dem som fastställs i detta direktiv och vars överensstämmelse med dessa krav är föremål för tillsyn.

2. Med avvikelse från artikel 7 a, 7 b och 7 d, artikel 8 och artikel 9.1 får medlemsstaterna tillåta att de institut och personer som omfattas av detta direktiv inte tillämpar kravet på kundkontroll i fråga om

a) börsnoterade företag vars aktier handlas på en reglerad marknad i den mening som avses i 2004/39/EG i en eller

flera medlemsstater och börsnoterade företag från tredje land som omfattas av insynskrav som överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, och

b) verkliga huvudmän bakom gemensamma konton (pooled accounts) som förvaltas av notarius publicus och andra oberoende jurister i medlemsstaterna, eller i tredje länder, under förutsättning att dessa omfattas av krav på att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism i överensstämmelse med internationella normer och att deras efterlevnad av dessa krav är föremål för tillsyn och förutsatt att uppgifter om den verkliga förmånstagarens identitet finns tillgängliga på begäran för de institut som fullgör funktionen som förvaringsinstitut för de gemensamma kontona,

c) nationella offentliga myndigheter,

eller i fråga om andra kunder som utgör en låg risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism och som uppfyller de tekniska kriterier som fastställs i enlighet med artikel 40.1 b.

3. I de fall som nämns i punkterna 1 och 2 skall institut och personer som omfattas av detta direktiv under alla omständigheter samla tillräckligt med information för att fastställa om kunden är berättigad till ett undantag enligt dessa punkter.

4. Medlemsstaterna skall underrätta varandra och kommissionen om fall där de anser att ett tredjeland uppfyller de villkor som anges i punkterna 1 eller 2 eller i andra situationer som uppfyller de tekniska kriterier som fastställs i enlighet med artikel 40.1 b.

5. Med avvikelse från artikel 7 a, 7 b och 7 d, artikel 8 och artikel 9.1 får medlemsstaterna tillåta att de institut och personer som omfattas av detta direktiv inte tillämpar kravet på kundkontroll i fråga om

a) livförsäkringar, när de årliga premiebetalningarna inte överstiger 1 000 EUR eller engångspremien uppgår till högst 2 500 EUR,

b) pensionsförsäkringar, under förutsättning att försäkringsbrevet inte innehåller någon återköpsklausul och inte får användas som säkerhet för lån,

c) pension, pensionsrätter eller liknande som innebär pensionsförmåner för anställda, när inbetalning sker i form av avdrag på lön och systemet inte tillåter överlåtelse av rättigheter, och

d) elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 1.3 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet⁽¹⁾, om, i de fall då den elektroniska produkten inte kan laddas, det högsta belopp som lagras i produkten inte överstiger 150 EUR, eller om, i de fall då den elektroniska produkten kan laddas, det fastställts en begränsning till 2 500 EUR på det sammanlagda belopp som omsätts under ett kalenderår, utom när ett belopp på 1 000 EUR eller mer löses in under samma kalenderår av innehavaren enligt artikel 3 i direktiv 2000/46/EG,

eller i fråga om någon annan produkt eller transaktion som utgör en låg risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism och som uppfyller de tekniska kriterier som fastställs i enlighet med artikel 40.1 b.

Artikel 12

Om kommissionen antar ett beslut enligt artikel 40.4 skall medlemsstaterna förbjuda institut och personer som omfattas av detta direktiv att tillämpa lägre krav på kundkontroll på kreditinstitut, finansiella institut och börsnoterade företag i det berörda tredjelandet eller i andra företag i situationer som uppfyller de tekniska kriterier som fastställs i enlighet med artikel 40.1 b.

AVSNITT 3

Skärpta krav på kundkontroll

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall se till att institut och personer som omfattas av detta direktiv utifrån en riskbedömning uppfyller skärpta krav på kundkontroll, utöver de åtgärder som avses i artiklarna 7, 8 och artikel 9.6, i situationer som genom sin natur kan medföra högre risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, och åtminstone de situationer som avses i punkterna 2, 3 och 4 och i fråga om andra situationer som medför en hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism och som uppfyller de tekniska kriterier som fastställs i enlighet med artikel 40.1 c.

2. I sådana fall där kunden inte har varit fysiskt närvarande för identifiering skall medlemsstaterna se till att institutet eller personen i fråga vidtar särskilda och lämpliga åtgärder för att kompensera för den högre risken, exempelvis genom att tillämpa en eller flera av följande åtgärder:

a) Garantier för att kundens identitet kan fastställas med hjälp av ytterligare handlingar, uppgifter eller information.

b) Kompletterande åtgärder för att kontrollera eller bestyrka de uppvisade handlingarnas innehåll eller äkthet, eller begära bekräftelse från ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som omfattas av detta direktiv.

c) Garantier för att den första betalningen i samband med transaktionerna görs från ett konto som öppnats i kundens namn hos ett kreditinstitut.

3. I fråga om gränsöverskridande korrespondentbankförbindelser med motpart i ett tredjeland skall medlemsstaterna se till att deras kreditinstitut

a) samlar in tillräckligt med information om motparten för att fullt ut kunna förstå dennes affärsverksamhet och utifrån offentligt tillgänglig information bedöma det berörda institutets renommé och kvaliteten i tillsynen,

b) gör en bedömning av motpartens kontroller för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,

c) inhämtar godkännande från sin ledning innan de ingår nya korrespondentbankförbindelser,

d) dokumenterar varje instituts respektive ansvarsområden, och

e) i fråga om så kallade "payable through"-konton (transaktionskonton som öppnas av utländska kreditinstitut och ger deras kunder möjlighet att utföra transaktioner i landet via underkonton) förvissas sig om att korrespondentkreditinstitutet har kontrollerat kundernas identitet och fortlöpande övervakat kunder som har direkt tillgång till det institutets konton, och att de på begäran kan förse det andra kreditinstitutet med relevanta uppgifter som behövs för att uppfylla kravet på kundkontroll.

4. När det gäller transaktioner eller affärsförbindelser med personer i politiskt utsatt ställning som är bosatta i ett annat medlemsland eller i ett tredjeland skall medlemsstaterna se till att institut och personer som omfattas av detta direktiv

a) har de riskbaserade förfaranden som behövs för att avgöra om kunden i fråga är en person i politiskt utsatt ställning,

b) inhämtar ledningens godkännande innan de ingår affärsförbindelser med sådana kunder, och

c) vidtar lämpliga åtgärder för att fastställa källan till förmögenheten och medlen som hänger samman med affärsförbindelsen eller affärstransaktionen.

d) bedriver skärpt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen.

⁽¹⁾ EGT L 275, 27.10.2000, s. 39.

5. Medlemsstaterna skall förbjuda kreditinstituten att ingå eller upprätthålla korrespondentbankförbindelser med brevlådebanks och skall begära att kreditinstituten vidtar lämpliga åtgärder för att se till att de inte ingår eller fortsätter att upprätthålla korrespondentbankförbindelser med en bank som tillåter att dess konton används av brevlådebanks.

6. Medlemsstaterna skall se till att institut och personer som omfattas av detta direktiv riktar särskild uppmärksamhet på de eventuella risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan uppstå med avseende på produkter eller transaktioner som skulle kunna underlätta anonymitet, och vid behov vidta åtgärder för att förebygga att dessa används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

AVSNITT 4

Utförande genom tredje part

Artikel 14

Medlemsstaterna får tillåta att institut och personer som omfattas av detta direktiv anlitar tredje part för uppfyllandet av de krav som föreskrivs i artikel 8.1 a, b och c. Det slutliga ansvaret för uppfyllandet av de kraven skall dock även fortsättningsvis ligga hos det institut eller den person som omfattas av direktivet och som anlitat tredje part.

Artikel 15

1. I de fall där en medlemsstat tillåter de kreditinstitut och finansiella institut som avses i artikel 2.1.1 eller 2.1.2 och som är belägna på dess territorium att bli betrodda som tredje part nationellt skall medlemsstaten under alla omständigheter göra det möjligt för de institut och personer som avses i artikel 2.1 och som är belägna på dess territorium att i enlighet med bestämmelserna i artikel 14 erkänna och godta resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1 a, b och c som genomförts i enlighet med detta direktiv av ett institut enligt artikel 2.1.1 eller 2.1.2 i en annan medlemsstat, med undantag av valutaväxlingskontor och kontor för överföring eller översändande av pengar, och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas.

2. I de fall då en medlemsstat tillåter att valutaväxlingskontor och kontor för överföring eller översändande av pengar enligt artikel 3.2 a och som är belägna på dess territorium blir

betrodda som nationell tredje part, skall den medlemsstaten under alla omständigheter, i enlighet med artikel 14, tillåta att de erkänner och godtar resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1 a, b och c som genomförts i enlighet med detta direktiv av samma typ av institut i en annan medlemsstat och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas.

3. I de fall då en medlemsstat tillåter att de personer på dess territorium som avses i artikel 2.1.3 a, b och c blir betrodda som nationell tredje part, skall den medlemsstaten under alla omständigheter, i enlighet med artikel 14, tillåta att de erkänner och godtar resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1 a, b och c som genomförts i enlighet med detta direktiv av en person som avses i artikel 2.1.3 a, b och c i en annan medlemsstat och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas.

Artikel 16

1. I detta avsnitt skall med "tredje part" avses de institut och personer som är förtecknade i artikel 2 eller motsvarande institut och personer som är i ett tredjeland, och som uppfyller följande krav:

a) De är enligt lag registreringsskyldiga.

b) De tillämpar bestämmelser om krav på kundkontroll och bevarande av uppgifter i enlighet med eller motsvarande dem som föreskrivs i detta direktiv, och kontrollen av att de verkligen uppfyller direktivets krav sker i enlighet med avsnitt 2 i kapitel V, eller de är verksamma i ett tredjeland vars krav motsvarar kraven i detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall underrätta varandra och kommissionen om fall där de anser att ett tredjeland uppfyller villkoren i punkt 1 b.

Artikel 17

När kommissionen antar ett beslut enligt artikel 40.4 skall medlemsstaterna förbjuda institut och personer som omfattas av detta direktiv att betro tredje part från det berörda tredjelandet att fullgöra kraven enligt artikel 8.1 a, b och c.

Artikel 18

1. Tredje part är skyldig att göra information som begärs i enlighet med kraven i artikel 8.1 a, b och c omedelbart tillgänglig för det institut eller den person som omfattas av detta direktiv och som kunden hänvisats.

2. Berörd tredje part skall på begäran utan dröjsmål vidarebefordra relevanta kopior av identifierings- och kontrolluppgifter och annan relevant dokumentation rörande kunden eller den verkliga förmånstagaren till det institut eller den person som omfattas av detta direktiv och som kunden hänvisats.

Artikel 19

Detta avsnitt skall inte tillämpas på outsourcing eller agenturförhållanden där en kontraktstagande tjänsteleverantör eller en agent enligt avtal skall anses utgöra en del av det institut eller den person som omfattas av detta direktiv.

KAPITEL III

RAPPORTERINGSSKYLDIGHET

AVSNITT 1

*Allmänna bestämmelser**Artikel 20*

Medlemsstaterna skall kräva att institut och personer som omfattas av detta direktiv ägnar särskild uppmärksamhet åt en viss verksamhet som de på grund av verksamhetens natur anser kunna innebära särskild risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, i synnerhet komplicerade eller ovanligt omfattande transaktioner och alla ovanliga transaktionsmönster som inte förefaller ha något ekonomiskt eller påvisbart lagligt syfte.

Artikel 21

1. Varje medlemsstat skall inrätta en finansunderrättelseenhet för att kunna bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. Denna finansunderrättelseenhet skall inrättas som en central nationell enhet. Den skall ansvara för att ta emot (och, i den utsträckning det är tillåtet, begära) analysera och till behöriga myndigheter sprida uppgifter som gäller möjlig penningtvätt eller möjlig finansiering av terrorism eller som krävs enligt nationell lagstiftning. Den skall ges tillräckliga resurser för att kunna utföra sina uppgifter.

3. Medlemsstaterna skall se till att finansunderrättelseenheten utan dröjsmål direkt eller indirekt har tillgång till de finansiella och administrativa uppgifter samt uppgifter som rör brottsbekämpning som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall kräva att de institut och personer som omfattas av detta direktiv, samt i tillämpliga fall deras styrelseledamöter och anställda, samarbetar fullt ut

a) genom att utan dröjsmål och på eget initiativ underrätta finansunderrättelseenheten, när institutet eller personen i fråga har vetskap om, misstänker eller har skälig grund att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller att penningtvätt eller finansiering av terrorism ägt rum, eller försök till penningtvätt eller finansiering av terrorism, och

b) genom att på begäran av finansunderrättelseenheten utan dröjsmål förse denna, i enlighet med vad som gäller enligt tillämplig lag, med alla erforderliga uppgifter

2. Uppgifter som avses i punkt 1 skall lämnas vidare till den finansunderrättelseenheten i den medlemsstat inom vars territorium det uppgiftslämnande institutet eller den uppgiftslämnande personen finns. Uppgifterna skall normalt lämnas vidare av den eller de personer som har utsetts i enlighet med artikel 34.

Artikel 23

1. Med avvikelse från artikel 22.1 får medlemsstaterna, i fråga om de personer som avses i artikel 2.1.3 a och 2.1.3 b, utse ett lämpligt självreglerande yrkesorgan som den myndighet som i första hand skall underrättas i finansunderrättelseenhetens ställe. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall det utsedda självreglerande organet i sådana fall utan dröjsmål vidarebefordra uppgifterna i ofiltrerat skick till finansunderrättelseenheten.

2. Medlemsstaterna skall inte vara skyldiga att tillämpa de skyldigheter som följer av artikel 22.1 på notarius publicus, oberoende jurister, revisorer och skatterådgivare, när det är fråga om uppgifter som dessa erhåller från eller inhämtar om någon av sina klienter i samband med att de analyserar den rättsliga situation som kunden befinner sig i eller försvarar eller företräder kunden vid, eller i anslutning till rättsliga förfaranden, däribland rådgivning om huruvida talan skall väckas eller rättegång undvikas, oavsett om sådana uppgifter erhålls eller inhämtas före, under eller efter det rättsliga förfarandet.

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall kräva att de institut och personer som omfattas av detta direktiv avstår från att utföra sådana transaktioner som de vet har eller misstänker ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism till dess att de har slutfört de nödvändiga åtgärderna i enlighet med artikel 22.1 a. I enlighet med medlemsstaternas lagstiftning får instruktioner ges om att transaktionen inte skall utföras.

2. I de fall då en sådan transaktion misstänks föranleda penningtvätt eller finansiering av terrorism och det inte är möjligt att på angivet sätt underlåta att utföra transaktionen, eller om underlåtenheten sannolikt skulle motverka försök att få tag i dem som gynnas av en misstänkt transaktion för penningtvätt eller finansiering av terrorism, skall de berörda instituten och personerna i efterhand omedelbart underrätta den finansunderrättelseenheten.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheter som avses i artikel 37 utan dröjsmål underrättar finansunderrättelseenheten, om de vid inspektion av de institut eller personer som omfattas av detta direktiv eller på något annat sätt har upptäckt omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2. Medlemsstaterna skall se till att tillsynsorgan som enligt bestämmelse i lag eller annan författning skall övervaka aktiehandeln, valutahandeln och den finansiella derivatmarknaden underrättar finansunderrättelseenheten om de upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 26

Om ett institut eller en person som omfattas av detta direktiv, eller en anställd eller en styrelseledamot vid ett sådant institut eller hos en sådan person, i god tro enligt artikel 22.1 och artikel 23, har röjt sådana uppgifter som avses i artiklarna 22 och 23, skall detta inte innebära överträdelse av någon sekretessregel som följer av ett avtal eller i någon föreskrift i lag eller annan författning, och inte föranleda ansvar i någon form för institutet eller personen i fråga eller dess styrelseledamöter eller anställda.

Artikel 27

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda anställda vid de institut eller hos de personer som omfattas av detta direktiv från att utsättas för hot eller fientliga åtgärder till följd av att de rapporterat misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism antingen internt eller till finansunderrättelseenheten.

AVSNITT 2

Förbud mot röjande av uppgifter

Artikel 28

1. De institut och personer som omfattas av detta direktiv samt deras styrelseledamöter och anställda får inte röja för kunden i fråga eller för någon tredje person att uppgifter har lämnats i enlighet med artiklarna 22 och 23, eller att en undersökning om penningtvätt eller finansiering av terrorism utförs eller kan komma att utföras.

2. Förbudet i punkt 1 skall inte omfatta röjande av uppgifter till de behöriga myndigheter som avses i artikel 37, inbegripet

de självreglerande organen, eller röjande av uppgifter i brottsbekämpande syfte.

3. Förbudet i punkt 1 skall inte hindra att uppgifter röjs mellan institut från medlemsstaterna, eller från tredjeländer under förutsättning att de uppfyller villkoren i artikel 11.1, vilka tillhör samma grupp enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat⁽¹⁾.

4. Förbudet i punkt 1 skall inte hindra att uppgifter röjs mellan personer enligt artikel 2.1.3 a och 2.1.3 b från medlemsstaterna, eller från tredjeländer som ställer krav som är likvärdiga med kraven i detta direktiv, vilka bedriver sin yrkesverksamhet, som anställda eller på annat sätt, inom samma rättsliga enhet eller ett nätverk. I denna artikel avses med nätverk en större enhet som personen ingår i och som har gemensamt ägande eller gemensam ledning eller efterlevnadskontroll.

5. När det gäller de institut eller personer som avses i artikel 2.1.1, 2.1.2 och artikel 2.1.3 a samt 2.1.3 b i fall som rör samma kund och samma transaktion och där två eller fler institut eller personer är inblandade, skall förbudet i punkt 1 inte hindra att uppgifter röjs mellan de berörda instituten eller personerna, under förutsättning att de är belägna i en medlemsstat, eller i ett tredjeland som ställer krav som är likvärdiga med kraven i detta direktiv och tillhör samma yrkeskategori samt omfattas av likvärdiga skyldigheter när det gäller sekretess och skydd av personuppgifter. De uppgifter som utbyts skall endast användas i syfte att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

6. Om de personer som avses i artikel 2.1.3 a och 2.1.3 b försöker avråda en kund från att ge sig in på olaglig verksamhet, skall detta inte betraktas som röjande av uppgifter i den mening som avses i punkt 1.

7. Medlemsstaterna skall underrätta varandra och kommissionen om fall där de anser att ett tredjeland uppfyller villkoren enligt punkterna 3, 4 eller 5.

Artikel 29

Om kommissionen antar ett beslut enligt artikel 40.4 skall medlemsstaterna förbjuda röjande av uppgifter mellan institut och personer som omfattas av detta direktiv och institut och personer från det berörda tredjelandet.

⁽¹⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

KAPITEL IV

Artikel 32

BEVARANDE OCH STATISTIK

Artikel 30

Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv bevarar följande handlingar och uppgifter, så att de kan användas vid eventuella undersökningar eller utredning av möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism som utförs av finansunderrättelseenheten eller andra behöriga myndigheter i enlighet med den nationella lagstiftningen:

- a) När det gäller krav på kundkontroll: en kopia av eller uppgifter om den bevisning som krävts under minst fem år efter det att affärsförbindelsen med kunden har upphört.
- b) När det gäller affärsförbindelser och transaktioner: uppgiftsunderlag och arkiv, bestående av originaldokument eller sådana kopior som i enlighet med gällande nationell lag får företes i domstolsförfaranden, under minst fem år efter det att transaktionerna utförts eller affärsförbindelsen avslutats.

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall kräva att de kreditinstitut och finansiella institut som omfattas av detta direktiv vid sina filialer och majoritetsägda dotterbolag i tredjeländer i förekommande fall tillämpar åtgärder som är minst likvärdiga med dem som anges i detta direktiv i fråga om kundkontroll och bevarande av uppgifter.

Om tredjeländets lagstiftning inte tillåter tillämpning av sådana likvärdiga åtgärder, skall medlemsstaterna ställa som krav att de berörda kreditinstituten och finansiella instituten underrättar de behöriga myndigheterna i den berörda hemmedlemsstaten om detta.

2. Medlemsstaterna och kommissionen skall underrätta varandra om fall där lagstiftningen i ett tredjeland inte tillåter tillämpning av de åtgärder som krävs enligt punkt 1 första stycket, och samordnade åtgärder kan vidtas för att finna en lösning.

3. Medlemsstaterna skall kräva att kreditinstituten och de finansiella instituten vidtar ytterligare åtgärder för att på ett effektivt sätt hantera risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism då tredjeländets lagstiftning inte tillåter tillämpning av de åtgärder som krävs enligt punkt 1 första stycket.

Medlemsstaterna skall kräva att deras kreditinstitut och finansiella institut skall inrätta system som gör det möjligt för dem att på förfrågningar från den finansunderrättelseenheten, eller från andra myndigheter, i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning snabbt och fullständig lämna upplysningar om huruvida de har eller under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med specificerade fysiska eller juridiska personer och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens natur.

Artikel 33

1. Medlemsstaterna skall se till att de kan se över effektiviteten i sina system för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism genom att föra omfattande statistik över frågor av betydelse för dessa systems effektivitet.

2. Sådan statistik skall åtminstone omfatta antalet rapporter om misstänkta transaktioner som lämnats till finansunderrättelseenheten och uppföljningen av dessa rapporter samt på årsbasis ange antalet fall som undersökts, antalet personer som åtalats, antalet personer som dömts för brott som rör penningtvätt eller finansiering av terrorism samt omfattningen av frysta, beslagtagna eller förverkade tillgångar.

3. Medlemsstaterna skall se till att en konsoliderad översyn av dessa statistiska rapporter offentliggörs.

KAPITEL V

TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

AVSNITT 1

Interna förfaranden, utbildning och feedback

Artikel 34

1. Medlemsstaterna skall kräva att institut och personer som omfattas av detta direktiv inför tillfredsställande och lämpliga riktlinjer och rutiner för kundkontroll, rapportering, bevarande av uppgifter, internkontroll, riskbedömning, riskhantering, efterlevnadskontroll och kommunikation, för att förebygga och förhindra transaktioner som har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2. Medlemsstaterna skall kräva att kreditinstitut och finansiella institut som omfattas av detta direktiv i förekommande fall underrättar filialer och majoritetsägda dotterbolag i tredjeländer om de relevanta riktlinjerna och förfarandena.

Artikel 35

1. Medlemsstaterna skall kräva att institut och personer som omfattas av detta direktiv vidtar lämpliga åtgärder så att deras berörda anställda får kännedom om gällande bestämmelser som utfärdats i enlighet med detta direktiv.

Bland annat skall de berörda anställda delta i särskilda fortlöpande utbildningsprogram som är avsedda att hjälpa dem att känna igen transaktioner som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism samt ge dem vägledning om hur de skall handla i sådana fall.

Om en fysisk person som hör till någon av de kategorier som anges i artikel 2.1.3 bedriver sin yrkesverksamhet som anställd hos en juridisk person skall skyldigheterna enligt det här avsnittet gälla den juridiska personen och inte den fysiska personen.

2. Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv har tillgång till aktuell information om tillvägagångssätt vid penningtvätt och finansiering av terrorism samt om uppgifter som gör det möjligt att upptäcka misstänkta transaktioner.

3. Medlemsstaterna skall se till att det i de fall det är möjligt lämnas lämplig feedback avseende effektiviteten och uppföljningen av rapporter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

*AVSNITT 2**Tillsyn**Artikel 36*

1. Medlemsstaterna skall se till att valutaväxlingskontor och leverantörer av tjänster till truster och företag är skyldiga att ha tillstånd eller vara registrerade och att kasinon är skyldiga att ha tillstånd för att kunna bedriva laglig affärsverksamhet. Utan att det påverkar framtida gemenskapslagstiftning skall medlemsstaterna föreskriva att kontor för översändande av pengar skall ha tillstånd eller vara registrerade för att kunna bedriva laglig affärsverksamhet.

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna vägrar licensiering eller registrering av sådana företag som avses i punkt 1, om de inte är övertygade om att de personer som styr eller kommer att styra affärsverksamheten eller som är de verkliga huvudmännen i sådana företag är lämpade för detta.

Artikel 37

1. Medlemsstaterna skall åtminstone kräva att de behöriga myndigheterna effektivt övervakar, och vidtar nödvändiga

åtgärder för att säkerställa att de institut och personer som omfattas av detta direktiv uppfyller direktivets krav.

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter, däribland möjlighet att kräva att sådana uppgifter lämnas som är relevanta för övervakningen, efterlevnaden och utförandet av kontroller, och tillräckliga resurser för att kunna fullgöra sina uppgifter.

3. När det gäller kreditinstitut, finansiella institut och kasinon skall de behöriga myndigheterna ha förstärkta övervakningsbefogenheter, i synnerhet möjlighet att utföra inspektioner på plats.

4. När det gäller sådana fysiska och juridiska personer som avses i artikel 2.1.3 a–2.1.3 e får medlemsstaterna tillåta att uppgifterna i punkt 1 utförs på grundval av en riskbedömning.

5. När det gäller de personer som avses i artikel 2.1.3 a och 2.1.3 b får medlemsstaterna tillåta att uppgifterna i punkt 1 utförs av självreglerande organ, under förutsättning att dessa uppfyller bestämmelserna i punkt 2.

*AVSNITT 3**Samarbete**Artikel 38*

Kommissionen skall lämna den hjälp som behövs för att underlätta samordning, bl.a. informationsutbyte, mellan finansunderrättelseenheter i gemenskapen.

*AVSNITT 4**Sanktioner**Artikel 39*

1. Medlemsstaterna skall se till att fysiska och juridiska personer som omfattas av detta direktiv kan hållas ansvariga för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att tillämpa straffrättsliga sanktioner skall medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning se till att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas eller administrativa sanktioner tillämpas mot kreditinstitut och finansiella institut för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaterna skall se till att åtgärderna eller sanktionerna är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

3. Medlemsstaterna skall se till att juridiska personer åtminstone kan hållas ansvariga för överträdelser enligt punkt 1 som begås till deras förmån av någon person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på

- a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
- b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,
- c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

4. Utöver vad som redan angivits i punkt 3 skall medlemsstaterna se till att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 3 har gjort det möjligt för en person som är underställd en juridisk person att till förmån för denna juridiska person begå en sådan överträdelse som anges i punkt 1.

KAPITEL VI

GENOMFÖRANDE

Artikel 40

1. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism och garantera ett enhetligt genomförande av detta direktiv får kommissionen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2, anta följande genomförandeåtgärder:

- a) Förtydligande av de tekniska aspekterna av definitionerna i artikel 3.2 a och 3.2 d samt artiklarna 6, 7, 8, 9 och 10.
- b) Fastställande av tekniska kriterier för att bedöma huruvida en situation innebär en låg risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 11.2 och 11.5.
- c) Fastställande av tekniska kriterier för att bedöma huruvida en situation innebär en hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 13.
- d) Fastställande av tekniska kriterier för att bedöma huruvida det, i enlighet med artikel 2.2, är motiverat att inte tillämpa detta direktiv på vissa juridiska eller fysiska personer som endast tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning bedriver finansiell verksamhet.

2. Kommissionen skall under alla omständigheter anta de första genomförandeåtgärder som ger verkan åt punkterna 1 b och 1 d senast den 15 juni 2006.

3. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 41.2, justera de belopp som anges i artikel 2.1.3

e, artikel 7 b, artikel 10.1, artikel 11.5 a och 11.5 d med beaktande av gemenskapslagstiftningen, den ekonomiska utvecklingen och förändringar av internationella normer.

4. Om kommissionen finner att ett tredjeland inte uppfyller villkoren i artikel 11.1 eller 11.2, artikel 28.3, 28.4 eller 28.5 eller i de åtgärder som fastställts i enlighet med punkt 1 b i denna artikel eller artikel 16.1 b, eller att lagstiftningen i tredjelandet inte tillåter tillämpning av de åtgärder som krävs enligt artikel 31.1 första stycket, skall den anta ett beslut där detta anges i enlighet med förfarandet i artikel 41.2.

Artikel 41

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet och under förutsättning att de genomförandeåtgärder som antagits enligt detta förfarande inte innebär någon ändring av de väsentliga bestämmelserna i detta direktiv.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Utan att det påverkar de genomförandeåtgärder som redan antagits skall tillämpningen av de bestämmelser i detta direktiv som föreskriver tekniska bestämmelser och beslut enligt förfarandet i punkt 2 upphöra fyra år efter ikraftträdandet av det här direktivet. Europaparlamentet och rådet får på förslag från kommissionen förlänga giltighetstiden för de berörda bestämmelserna i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget och skall i detta syfte se över dem före fyraårsfristens slut.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 42

Kommissionen skall senast den 15 december 2009 och därefter minst vart tredje år utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv, vilken skall överlämnas till Europaparlamentet och rådet. I samband med den första rapporten skall kommissionen inkludera en särskild undersökning som avser behandlingen av advokater och andra oberoende jurister.

Artikel 43

Senast den 15 december 2010 skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tröskelvärdet i procent i artikel 3.6, med särskild betoning på den eventuella nyttan och följderna av en minskning av procentandelen i artikel 3.6 a i, 3.6 b i och 3.6 b iii från 25 procent till 20 procent. På grundval av rapporten får kommissionen lägga fram ett förslag till ändringar av detta direktiv.

Artikel 44

Direktiv 91/308/EEG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall anses som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till detta direktiv.

Artikel 45

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 december 2007. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan

hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 46

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 47

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 26 oktober 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J.BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

D. ALEXANDER

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Det här direktivet	Direktiv 91/308/EEG
Artikel 1.1	Artikel 2
Artikel 1.2	Artikel 1 C
Artikel 1.2 a	Artikel 1 C första strecksatsen
Artikel 1.2 b	Artikel 1 C andra strecksatsen
Artikel 1.2 c	Artikel 1 C tredje strecksatsen
Artikel 1.2 d	Artikel 1 C fjärde strecksatsen
Artikel 1.3	Artikel 1 C tredje stycket
Artikel 1.4	
Artikel 1.5	Artikel 1 C andra stycket
Artikel 2.1.1	Artikel 2 a.1
Artikel 2.1.2	Artikel 2 a.2
Artikel 2.1.3 a, b och d–f	Artikel 2 a.3–2 a.7
Artikel 2.1.3 c	
Artikel 2.2	
Artikel 3.1	Artikel 1 A
Artikel 3.2 a	Artikel 1 B 1
Artikel 3.2 b	Artikel 1 B 2
Artikel 3.2 c	Artikel 1 B 3
Artikel 3.2 d	Artikel 1 B 4
Artikel 3.2 e	
Artikel 3.2 f	Artikel 1 B andra stycket
Artikel 3.3	Artikel 1 D
Artikel 3.4	Artikel 1 E första stycket
Artikel 3.5	Artikel 1 E andra stycket
Artikel 3.5 a	
Artikel 3.5 b	Artikel 1 E första strecksatsen

Det här direktivet	Direktiv 91/308/EEG
Artikel 3.5 c	Artikel 1 E andra strecksatsen
Artikel 3.5 d	Artikel 1 E tredje strecksatsen
Artikel 3.5 e	Artikel 1 E fjärde strecksatsen
Artikel 3.5 f	Artikel 1 E femte strecksatsen och tredje stycket
Artikel 3.6	
Artikel 3.7	
Artikel 3.8	
Artikel 3.9	
Artikel 3.10	
Artikel 4	Artikel 12
Artikel 5	Artikel 15
Artikel 6	
Artikel 7 a	Artikel 3.1
Artikel 7 b	Artikel 3.2
Artikel 7 c	Artikel 3.8
Artikel 7 d	Artikel 3.7
Artikel 8.1 a	Artikel 3.1
Artikel 8.1 b–d	
Artikel 8.2	
Artikel 9.1	Artikel 3.1
Artikel 9.2–9.6	
Artikel 10	Artikel 3.5 och 3.6
Artikel 11.1	Artikel 3.9
Artikel 11.2	
Artikel 11.3 och 11.4	
Artikel 11.5 a	Artikel 3.3
Artikel 11.5 b	Artikel 3.4
Artikel 11.5 c	Artikel 3.4
Artikel 11.5 d	

Det här direktivet	Direktiv 91/308/EEG
Artikel 12	
Artikel 13.1 och 13.2	Artikel 3.10 och 3.11
Artikel 13.3 - 13.5	
Artikel 13.6	Artikel 5
Artikel 14	
Artikel 15	
Artikel 16	
Artikel 17	
Artikel 18	
Artikel 19	
Artikel 20	Artikel 5
Artikel 21	
Artikel 22	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 23	Artikel 6.3
Artikel 24	Artikel 7
Artikel 25	Artikel 10
Artikel 26	Artikel 9
Artikel 27	
Artikel 28.1	Artikel 8.1
Artikel 28.2 - 28.7	
Artikel 29	
Artikel 30 a	Artikel 4 första strecksatsen
Artikel 30 b	Artikel 4 andra strecksatsen
Artikel 31	
Artikel 32	
Artikel 33	
Artikel 34.1	11.1 a
Artikel 34.2	
Artikel 35.1 första stycket	Artikel 11.1 b första meningen
Artikel 35.1 andra stycket	Artikel 11.1 b andra meningen
Artikel 35.1 tredje stycket	Artikel 11.1 andra stycket

Det här direktivet	Direktiv 91/308/EEG
Artikel 35.2	
Artikel 35.3	
Artikel 36	
Artikel 37	
Artikel 38	
Artikel 39.1	Artikel 14
Artikel 39.2–39.4	
Artikel 40	
Artikel 41	
Artikel 42	Artikel 17
Artikel 43	
Artikel 44	
Artikel 45	Artikel 16
Artikel 46	Artikel 16